

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

13 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență :

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Boico Victor

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Florea Veaceslav Xxxx, născut la xxxx, originar și domiciliat temporar în mun. Chișinău, str. xxx, bl. x, ap. xx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 03.03.2018 – 04.04.2018 (prima instanță);
2. 23.05.2018 – 21.06.2018 (instanța de apel);
3. 03.08.2018 – 13.11.2018 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 04 aprilie 2018, cauza fiind examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Florea Veaceslav a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 12 ani 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

De asemenea, s-a respins solicitarea procurorului privind încasarea de la inculpatul Florea Veaceslav a cheltuielilor judiciare în sumă de 18500 lei.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că la 09.01.2018, aproximativ la ora 20:00, inculpatul Florea Veaceslav, aflându-se în casa nr. x din str. xxxx, com. xxx, mun. xxx, în rezultatul unui conflict preexistent pe fundalul consumului de alcool, fiind în stare de ebrietate alcoolică, acționând cu intenție directă, având scopul de o omorî pe xxxxx, cu ajutorul unui cablu a strangulat-o, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr. 201803C0085, leziuni grave care au condiționat decesul acesteia.

Prima instanță a încadrat acțiunile inculpatului Florea Veaceslav în baza art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, - omorul intenționat, adică omorul unei persoane săvârșit cu deosebită cruzime.

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procuror, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie dispusă încasarea de la inculpat în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 18500 lei.

În argumentarea apelului, apelantul a invocat că:

- efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni, care impune desfășurarea urmăririi și a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o, ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind vinovăția sa infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat;

- obligația inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală și integrală, întrucât săvârșirea unei infracțiuni atrage în mod inevitabil desfășurarea urmăririi penale și a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, obligația de a suporta cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia, chiar dacă partea vătămată și partea civilă au determinat, prin cererile lor, producerea unor cheltuieli, de asemenea, obligația de a suporta cheltuielile judiciare este integrală, incluzând toate cheltuielile necesare pentru pronunțarea unei hotărâri de condamnare de către prima instanță.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2018, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința fără modificări.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță a stabilit corect starea de fapt ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, prima instanță încadrând just acțiunile inculpatului în baza dispozițiilor art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, după indicii calificativi - omorul intenționat, adică omorul unei persoane săvârșit cu deosebită cruzime.

Ce ține de cheltuielile judiciare, instanța de apel a notat că procurorul a solicitat încasarea sumei de 18500 lei, suportate pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 201803C0085 din 29.01.2018 (f.d. 53-58), prin care s-a constatat că părții vătămate i-au fost cauzate prin acțiunile inculpatului vătămări corporale grave și raportului de expertiză judiciară nr. 201836S0002 din 15.02.2018 (f.d. 101-103), prin care s-a stabilit starea de responsabilitate a inculpatului Florea Veaceslav.

Instanța de apel a accentuat că prin prisma normelor de procedură penală art. 227-229 Cod de procedură penală, sumele solicitate de acuzatorul de stat nu

constituie cheltuieli judiciare care pot fi puse în sarcina inculpatului Florea Veaceslav.

Instanța de apel a menționat că în conformitate cu art. 142 alin. (1) Cod de procedură penală, expertiza judiciară se dispune în cazurile în care pentru constatarea, clarificarea sau evaluarea circumstanțelor ce pot avea importanță probatorie pentru cauza penală sunt necesare cunoștințe specializate în domeniul științei, tehnicii, artei, meșteșugului sau în alte domenii. Posedarea unor asemenea cunoștințe specializate de către persoana care efectuează urmărirea penală sau de către judecător nu exclude necesitatea dispunerii expertizei judiciare. Dispunerea expertizei judiciare se face, la cererea părților, de către organul de urmărire penală, procuror sau de către instanța de judecată, precum și din oficiu de către organul de urmărire penală sau procuror.

Mai mult, instanța de apel a notat că potrivit art. 75 alin. (3) al Legii cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar nr. 68 din 14.04.2016, în cauzele penale, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sunt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 142 alin. (2) Cod de procedură penală.

La fel, s-a indicat că conform art. 2 al Legii cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar nr. 68 din 14.04.2016, ordonator al expertizei judiciare - este organul de urmărire penală, instanța de judecată sau un alt participant al unui proces derulat conform legislației de procedură civilă, penală sau contravențională (denumită în continuare legislație de procedură), care are dreptul de a dispune sau de a solicita în mod independent efectuarea unei expertize judiciare.

Astfel, instanța de apel a atestat că raportul de expertiză judiciară nr. 201803C0085 din 29.01.2018 (f.d. 53) a fost efectuat pentru a determina cauza decesului părții vătămate Poparcea Taisia, iar raportul de expertiză judiciară nr.201836S0002 din 15.02.2018 (f.d. 101) a fost efectuat pentru a determina dacă Florea Veaceslav este responsabil și, subsecvent, deține calitatea de subiect al infracțiunii. Prin urmare, s-a stabilit că ordonatorul expertizei la caz este organul de urmărire penală, de către procuror în baza ordonanței.

Instanța de apel a concluzionat că cheltuielile judiciare solicitate de către acuzatorul de stat în sumă de 18500 lei, suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare, reprezintă cheltuieli ce sunt trecute în contul statului, or, normele procesual penale nu prevăd încasarea din contul condamnatului a cheltuielilor judiciare care constituie cheltuieli de expertiză obligatorie, necesare organului de urmărire penală pentru acumularea probatoriului în dosar, iar la caz, expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală pentru a determina cauza decesului părții vătămate și legătura cauzală dintre deces și acțiunile inculpatului

Florea Veaceslav, precum și pentru a determina dacă inculpatul este responsabil de infracțiunea comisă.

4. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, care indică temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și solicită casarea deciziei instanței de apel în partea ce ține de soluția în privința cheltuielilor judiciare, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte, în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;

- instanța de apel în cadrul examinării cauzei și adoptării hotărârii nu a luat în considerare faptul, că în cadrul cauzei penale de către stat au fost suportate cheltuieli în sumă de 18500 lei la realizarea expertizelor, sumă ce urma a fi încasată de la inculpat în beneficiul statului, conform prevederilor art. 227 - 229 Cod de procedură penală, iar instanța, contrar prevederilor art. art. 385 alin. (1) pct. 14), art. 397 pct. 5) Cod de procedură penală, nu a dispus acest fapt;

- potrivit prevederilor: art. 227 alin. (1), (2) pct. 1), (3) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, cheltuielile judiciare cuprind sumele plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali, cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate. Aliniatul (3) a normei indicate este o normă generală și nu obligă statul să suporte cheltuielile, ci să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acțiunilor organului de urmărire penală și pentru a nu condiționa termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părțile în proces;

- legislatorul a expus suficient de clar în art. 229 Cod de procedură penală obligativitatea suportării cheltuielilor judiciare de către condamnat;

- efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni, care impune desfășurarea urmăririi și a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o, ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind vinovăția sa infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat;

- prin modificările survenite în Codul de procedură penală în vigoare din data de 09.02.2018, legislatorul a exclus prevederile art. 143 alin. (2) Cod de

procedură penală și deci norma legală care instituia obligația statului a suporta cheltuielile pentru efectuarea expertizelor în cauzele penale a fost exclusă;

- faptul că statul deja nu mai are obligația imperativă a suporta acele plăți la efectuarea expertizelor în cauzele penale, luat în coraport cu dispoziția art. 229 al.

(1) Cod de procedură penală și constituie temeiul ce impune suportarea cheltuielilor de judecată pretinse de la inculpat, or, după cum s-a expus, aceste cheltuielile au fost suportate de către stat doar din cauza că a fost comisă - infracțiunea în cauză, în caz contrar aceste cheltuieli nu ar fi fost generate;

- instanța de apel a omis din vedere prevederile art. 4 alin. (1) Cod de procedură penală, conform cărora „*în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească*”.

5. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, îl respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz se reține, că potrivit textului recursului declarat de recurent, acesta indică temeiul de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nominalizând instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele care se întemeiază soluția în partea ce ține respingerea solicitării procurorului de a încasa cheltuielile de judecată privind plata pentru efectuarea expertizelor dispuse în prezenta cauză penală, din contul inculpatului Florea Veaceslav.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiul și motivele invocate de recurent în susținerea acestui temei nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

Colegiul penal lărgit analizând textul deciziei recurate (f.d. 154-161) în coraport cu motivele invocate de recurent, atestă că instanța de apel s-a expus argumentat și motivat asupra aspectelor contestate și în prezentul recurs ordinar,

fără a omite careva erori sub aspectele contestate, iar instanța de recurs nu identifică nici un temei de a interveni în decizia instanței de apel sub aspectele contestate.

Totodată, Colegiul penal lărgit invocă că în speță au fost efectuate două rapoarte de expertiză, pe 29.01.2018 nr. 201803C0085 – costul de 3894 lei (f.d. 53-56), și pe 15.02.2017 nr. 201836S0002 – costul de 14606 lei (f.d. 101-103).

Mai mult, potrivit textului recursului se atestă că în temeiul art. 227-229 Cod de procedură penală, procurorul a solicitat instanțelor ierarhic inferioare, dispunerea încasării din contul inculpatului Florea Veaceslav a sumei de 18500 lei, cu titlu de plată pentru cheltuielile suportate de stat la efectuarea expertizelor menționate, solicitare ce a fost respinsă corect de instanțele de judecată.

La acest capitol, Colegiul penal lărgit relevă că potrivit art. 229 alin. (3) Cod de procedură penală, **„Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor”**.

Prin urmare, având în vedere că din materialele cauzei (f.d. 16, 32, 104) se reține că inculpatul Florea Veaceslav are la întreținere doi copii, nu este angajat în câmpul muncii (ce determină că este insolvabil), are gradul II de invaliditate, piciorul stâng este cu proteză, Colegiul penal lărgit constată că nu este rezonabil și echitabil obligarea inculpatului Florea Veaceslav la recuperarea sumei de 18500 lei pentru plata expertizelor judiciare efectuate în speța dată, or acest fapt, în condițiile expuse supra, ar putea influența negativ substanțial situația materială a doi copii care se află la întreținerea inculpatului Florea Veaceslav.

Totodată, Colegiul penal lărgit invocă că prevederile din art. 229 Cod de procedură penală, prevăd posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a pune în sarcina inculpaților plata cheltuielilor judiciare, oferind o marjă de apreciere, pentru circumstanțele specifice fiecărei cauze judecate.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit subliniază faptul că, în cazul dispunerii încasării cheltuielilor judiciare, urmează să se asigure un echilibru adecvat între, pe de o parte, interesul statului și, pe de altă parte, interesul inculpatului și posibilitatea financiară a acestuia de a le restitui.

Având în vedere faptul că procurorul nu a prezentat careva probe, ce ar demonstra posibilitatea inculpatului Florea Veaceslav de a recupera cheltuielile judiciare suportate în legătură cu efectuarea expertizelor judiciare, fără a cauză careva prejudicii persoanelor aflate la întreținerea acestuia, instanța de recurs ordinar ajunge la concluzia cu privire la respingerea recursului ordinar, ca fiind inadmisibil, iar argumentele invocate în cererea de recurs nu pot fi acceptate,

acestea fiind neîntemeiate, reieșind din circumstanțele reținute în prezenta cauză penală.

6. În consecință, Colegiul penal lărgit nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, urmând a fi menținută, iar recursul declarat urmează a fi respins ca inadmisibil.

7. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Florea Veaceslav XXXXX**, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată pe **13 decembrie 2018**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor

13 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Opinie separată

conform prevederilor art. 339 alin (7), 340 alin (3) Cod de procedură penală în cauza penală privindu-l pe **Florea Veaceslav XXXXX**

1. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție a fost respins ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscriptie Chișinău, Scutelnic Cătălin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Florea Veaceslav XXXXX**, cu menținerea deciziei atacate.

2. Am semnat în conformitate cu legislația decizia, dar prin prezenta opinia separată ne exprimăm dezacordul cu soluția adoptată, deoarece considerăm că recursul ordinar urma a fi admis în sensul invocat, cu casarea parțială a deciziei și remiterea cauzei la rejudecare în alt complet în aceiași instanță în partea încasării cheltuielilor judiciare.

3. În acest sens menționez, că prin sentința Judecătoriei Chișinău , sediul Ciocana din 04 aprilie 2018 (cauza a fost examinată în procedura simplificată prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală) Florea Veaceslav a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa închisorii pe un termen de 12 ani 6 luni închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis. A fost respinsă solicitarea procurorului privind încasarea de la inculpatul Florea Veaceslav a cheltuielilor judiciare în sumă de 18500 lei.

Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea parțială a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie dispusă încasarea de la inculpat în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 18500 lei.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2018, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința fără modificări.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat, că prima instanță a stabilit corect starea de fapt în corespundere cu probele administrate și cercetate în dosar și care au fost apreciate în conformitate cu legislația, prima instanță în mod întemeiat ajungând la concluzia că acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate în baza art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, potrivit indicilor calificativi - omorul intenționat a unei persoane, săvârșit cu deosebită cruzime.

Respingând apelul procurorului în ce privește încasarea cheltuielilor judiciare instanța de apel a constatat, că prin prisma prevederilor art. 227-229 Cod de procedură penală, sumele solicitate de acuzatorul de stat nu constituie cheltuieli judiciare care pot fi puse în sarcina inculpatului Florea Veaceslav, întemeindu-și soluția în baza art.142 alin. (1) Cod de procedură penală, art. 75 alin. (3) al Legii cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar nr. 68 din 14.04.2016.

Astfel, instanța de apel a concluzionat, că cheltuielile judiciare solicitate de către acuzatorul de stat în sumă de 18500 lei, suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare, reprezintă cheltuieli ce sunt trecute în contul statului, or, normele procesual penale nu prevăd încasarea din contul condamnatului a cheltuielilor judiciare care constituie cheltuieli de expertiză obligatorie, necesare organului de urmărire penală pentru acumularea probatoriului în dosar, iar la caz, expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală pentru a determina cauza decesului părții vătămate și legătura causală dintre deces și acțiunile inculpatului Florea Veaceslav, precum și pentru a determina dacă inculpatul este responsabil de infracțiunea comisă.

În argumentarea recursului său procurorul în Procuratura de circumscriptie Chișinău, Scutelnic Cătălin, indică temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și a solicitat casarea deciziei instanței de apel în partea ce ține de soluția în privința cheltuielilor judiciare, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte, în instanța de apel, în alt complet de judecată, invocând că: instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; instanța de apel în cadrul examinării cauzei și adoptării hotărârii nu a luat în considerare faptul, că în cadrul cauzei penale de către stat au fost suportate cheltuieli în sumă de 18500 lei la realizarea expertizelor, sumă ce urma a fi încasată de la inculpat în beneficiul statului, conform prevederilor art.227 - 229 Cod de procedură penală, iar instanța, contrar prevederilor art. art.385 alin. (1) pct. 14), art. 397 pct. 5) Cod de procedură penală, nu a dispus acest fapt; potrivit prevederilor: art.227 alin.(1), (2) pct. 1), (3) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, cheltuielile judiciare cuprind sumele plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali, cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate. Aliniatul (3) a normei indicate este o normă generală și nu obligă statul să suporte cheltuielile, ci să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acțiunilor organului de urmărire penală și pentru a nu condiționa termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părțile în proces; legislatorul a expus suficient de clar în art. 229 Cod de procedură penală obligativitatea suportării cheltuielilor judiciare de către condamnat; efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni, care impune desfășurarea urmăririi și a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o, ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind vinovăția sa infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat; prin modificările survenite în Codul de procedură penală în vigoare din data de 09.02.2018, legislatorul a exclus prevederile art.143 alin. (2) Cod de procedură penală și deci norma legală care institua obligația statului a suporta cheltuielile pentru efectuarea expertizelor în cauzele penale a fost exclusă; faptul că statul deja nu mai are obligația imperativă a suporta acele plăți la efectuarea expertizelor în cauzele penale, luat în coraport cu dispoziția art. 229 al. (1) Cod de procedură penală și constituie temeiul ce impune suportarea cheltuielilor de judecată pretinse de la inculpat, or, după cum s-a expus,

aceste cheltuielile au fost suportate de către stat doar din cauza că a fost comisă - infracțiunea în cauză, în caz contrar aceste cheltuieli nu ar fi fost generate; instanța de apel a omis din vedere prevederile art. 4 alin. (1) Cod de procedură penală, conform cărora „în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmării penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească”.

Analizând textul deciziei recurate (f. d. 154-161) în coraport cu motivele invocate de recurent, se atestă că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, eronat și-a motivat soluția, n-a răspuns la argumentele procurorului privind modificările survenite în Codul de procedură penală în vigoare din data de 09.02.2018, conform cărora legislatorul a exclus prevederile art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală, fiind exclusă norma legală care instituia obligația statului a suporta cheltuielile pentru efectuarea expertizelor în cauzele penale. Totodată, se reține că în speță au fost efectuate două rapoarte de expertiză, pe 29.01.2018 nr.201803C0085 – costul de 3894 lei (f.d. 53-56), și pe 15.02.2017 nr. 201836S0002 – costul de 14606 lei (f.d.101-103).

În speță, instanța de apel nu și-a motivat soluția, ci doar a transcris în decizia sa atât dispozițiile art. 227-229, 142-143 Cod procedură penală, cât și cele prevăzute de art. 75 din Legea cu privire la expertiza judiciară și expertul judiciar nr.68 din 14.04.2016, fără a da o apreciere și a-și motiva soluția și aplicabilitatea acestora.

Astfel, considerăm, că la caz, argumentele procurorului sunt întemeiate, fiind constatată în speță prezența erorii de drept prevăzută art. 427 al. 1 pct. 6) Cod procedură penală, urmând să fie casată decizia CA în partea soluționării chestiunii cheltuielilor de judecată, cu remiterea cauzei la rejudecare în această parte.

În această situație considerăm, că instanța de recurs nu poate corecta eroarea stabilită, deoarece , reieșind din prevederile art. 424, 425 și 435 Cod de procedură penală, instanța de recurs nu poate să corecteze această eroare.

În acest sens considerăm, că instanța de recurs nu poate oferi o altă motivare, bazată pe anumite circumstanțe de fapt, care nu au fost anterior constatate de către instanța de apel, să dea de sine stătător apreciere unor probe care întemeiază soluția de respingere a solicitărilor procurorului, așa cum a procedat instanța de recurs în decizia în speță, indicând, că în baza art. 229 al. 3 Cod penal, inculpatul urmează a fi scutit de plata cheltuielilor judiciare pe motiv că, obligarea inculpatului Florea Veaceslav să recupereze suma de 18500 lei pentru plata expertizelor judiciare ar putea influența negativ substanțial situația materială a doi copii care se află la întreținerea acestuia, cauza urmând a fi remisă la rejudecare în instanța de apel.

Judecător

Nadejda Toma

Judecător

Elena Cobzac